

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3067/2022
13.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Станиша Стаменковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Тихомир Милановић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1383/21 од 01.06.2021. године, у седници одржаној 13.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1383/21 од 01.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1383/21 од 01.06.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 1076/2018 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му, по основу стицања без основа због улагања у непокретност туженог – викенд кућу, површине 52 м² на к.п. бр. .. на месту званом "ВВ", укупне површине 1336 м², уписане у ЛН .. КО ..., у периоду од 17.08.2013. године до 16.11.2018. године, исплати износ од 1.949.319,40 динара, са законском затезном каматом на тај износ обрачунатом почев од 10.07.2020. године па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 145.523,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 1383/21 од 01.06.2021. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Сурдулици П 1076/2018 од 17.12.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиоца. Трошкове ревизијског поступка је тражио одређено.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Ревидент не указује на супротне одлуке, већ оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за посебну ревизију. Предмет тражене правне заштите је накнада тужиоцу уложених средстава у непокретност власништво туженог, а одлуке нижестепених судова о неоснованости тужбеног захтева тужиоца заснована су на примени одговарајућих одредби Закона о основама својинскоправних односа, које се тичу савесности тужиоца, као држаоца предметне непокретности.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради стицања без основа у имовинскоправном спору, тужилац је поднео 15.11.2018. године, а вредност предмета спора је 1.949.319,40 динара односно 16.589 евра.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да је ревизија недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка ради ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију туженом нису били потребни, у смислу члана 154. Закона о парничном поступку, па је Врховни касациони суд одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. истог Закона.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**